

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Marcelou Zbořilovou ve věci

žalobkyně:

Mgr. J. V. nar. [redacted]
bytem [redacted]

zastoupená JUDr. Petrem Zajícem, LL.M., Ph.D., advokátem
se sídlem Kadlčákova 1507, Frýdlant nad Ostravicí

proti

žalované:

České republice – Ministerstvu spravedlnosti

se sídlem Vyšehradská č. 16, Praha 2

jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem na Rašínově nábřeží č. 390/42, Praha 2

o zaplacení 52.635,- Kč s úroky z prodlení a 230.000,- Kč s úroky z prodlení

t a k t o :

- I. Řízení o zaplacení 1.815,- Kč se zastavuje.
- II. Žaloba o zaplacení úroků z prodlení z částky 1.815,- Kč ve výši 8,05 % ročně od 21. 1. 2016 do zaplacení, se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni 41.745,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 20. 7. 2016 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

- IV. Žaloba o zaplacení 9.075,- Kč s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 21. 1. 2016 do zaplacení a žaloba o zaplacení úroků z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 41.745,- Kč od 21. 1. 2016 do 19. 7. 2016, se zamítá.
- V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni 75.000,- Kč s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 20. 7. 2016 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- VI. Žaloba o zaplacení 155.000,- Kč s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 21. 1. 2016 do zaplacení a a žaloba o zaplacení úroků z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 75.000,- Kč od 21. 1. 2016 do 19. 7. 2016, se zamítá.
- VII. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 110.850,-Kč k rukám zástupce žalobkyně do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- VIII. Žalovaná je povinna nahradit náklady státu ve výši 4.690,- Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- IX. Žalobkyně je povinna nahradit náklady státu ve výši 1.173,- Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobkyně se v řízení domáhala na žalované náhrady škody ve výši 52.635,- Kč představující náklady na obhajobu a kompenzaci nemajetkové újmy ve výši 230.000,- Kč, když proti žalobkyni a dalším bývalým členům rady obce [REDAKCE] včetně starosty, bylo zahájeno trestní stíhání usnesení Policie ČR ze dne 16. 1. 2013, č.j. [REDAKCE] pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zák. a dále přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zák. k § 220 odst. 1 tr. zák. Okresní soud ve Frýdku-Místku rozsudkem ze dne 20. 11. 2014, č.j. [REDAKCE] žalobkyni zprostil obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu. Žalobkyně byla do února 2012 členkou rady obce a je stále členkou zastupitelstva, trestní stíhání žalobkyně a dalších obviněných bylo účelové jakožto prostředek boje o politickou moc, žalobkyně jakožto [REDAKCE] byla osobou s vysokým osobním kreditem, trestní stíhání poznamenalo její profesní činnost. Trestní stíhání trvalo 2,5 roku a žalobkyni hrozil trest odnětí svobody až 5 let, to vše žalobkyně zohlednila při stanovení výše finančního odškodnění. Žalobkyně uplatnila nárok předběžně u žalované dne 19. 1. 2016, ta se k němu v zákonem stanovené lhůtě nevyjádřila.
2. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že u ní žalobkyně nárok předběžně uplatnila dne 19. 1. 2016. Nárok na finanční kompenzaci nemajetkové újmy neshledala žalovaná důvodným, žalovaná shledává dostatečnou kompenzaci poskytnutí omluvy. Ohledně nároku na náhradu škody žalovaná nároku žalobkyně nevyhověla, jelikož žalobkyni nebylo doloženo, že by tuto částku obhájci zaplatila. Proto navrhuje žalovaná žalobu zamítnout.
3. V podání ze dne 3. 5. 2017 vzala žalobkyně žalobu zpět co do nároku na náhradu škody ve výši 1.815,- Kč představující odměnu za úkon právní služby učiněný dne 2. 4. 2014. Podle § 96 odst. 1 o.s.ř. žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Podle odst. 2 věta první tamtéž je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. S ohledem na uvedené soud řízení v rozsahu částečného zpětvzetí výrokem I. rozsudku zastavil. Jelikož pak nemohl být důvodný nárok

žalobkyně na zákonné úroky z prodlení z této částky, soud žalobu v této části zamítl (výrok II. rozsudku).

4. Soud zjistil ve věci z důkazů následující skutečnosti. Ze spisu Okresního soudu ve Frýdku – Místku, sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil následující: Usnesením o zahájení trestního stíhání ze dne 16. 1. 2013 bylo zahájeno trestní stíhání žalobkyně a dalších čtyř osob pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zák. a dále přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zák. k § 220 odst. 1 tr. zák. Podle úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 21. 1. 2013 paní I. [REDAKCE] N. [REDAKCE] které se koná k výkonu účetní v souvislosti s prováděním přezkumu hospodaření na obci [REDAKCE] za rok 2011 byla paní N. [REDAKCE] je rozrušena, pláče a z tohoto důvodu je podání vysvětlení ukončeno. Ve věci byl učiněn návrh postupu podle § 45 odst. 2 tr. ř. k ustanovení opatrovníka dne 17. 1. 2013. Obžaloba byla podána dne 13. 5. 2013. Usnesením Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 11. 6. 2013, č. j. [REDAKCE], bylo trestní stíhání obviněných, včetně žalobkyně, zastaveno. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2013, č. j. [REDAKCE], bylo rozhodnuto o stížnosti okresního státního zástupce tak, že usnesení Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 11. 6. 2013 bylo zrušeno a okresnímu soudu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 20. 11. 2014, č. j. [REDAKCE], byli obžalovaní, včetně žalobkyně, zproštěni obžaloby. Rozsudek nabyl právní moci dne 21. 7. 2015. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 7. 2015, sp. zn. [REDAKCE] bylo zamítnuto odvolání státního zástupce proti rozsudku Okresního soudu ze dne 20. 11. 2014.
5. K jednotlivým provedeným úkonům zástupce žalobkyně v trestním řízení soud provedl následující důkazy: Podle protokolu o hlavním líčení ze dne 7. 2. 2014, hlavní líčení bylo zahájeno v 8.30 hod., účasten i obhájce žalobkyně, hlavní líčení bylo skončeno v 11.00 hod. Podle protokolu o hlavním líčení ze dne 4. 4. 2014 hlavní líčení bylo zahájeno v 8.30 hod., byl přítomen zástupce žalobkyně, hlavní líčení bylo skončeno ve 13.25 hod. Podle protokolu o hlavním líčení ze dne 5. 6. 2014 bylo toto hlavní líčení zahájeno v 8.30 hod. s poznámkou: fakticky započato v 8.45 hod., byl přítomen zástupce žalobkyně, hlavní líčení bylo skončeno ve 13.37 hod. Podle protokolu o hlavním líčení ze dne 25. 7. 2014 bylo toto zahájeno v 8.30 hod., účastnil se obhájce žalobkyně, hlavní líčení bylo skončeno ve 13.06 hod. Závěrečná řeč žalobkyně, současně obžalovaných Ing. M. [REDAKCE] a J. [REDAKCE] P. [REDAKCE] je ze dne 14. 10. 2014. Podle protokolu o hlavním líčení ze dne 17. 10. 2014 bylo hlavní líčení zahájeno v 8.30 hod., fakticky v 8.40 hod., účastnil se obhájce žalobkyně, a hlavní líčení bylo skončeno v 11.12 hod. Podle protokolu o hlavním líčení ze dne 20. 11. 2014, zahájeno ve 12.30 hod., fakticky 12.38 hod., účastnil se obhájce žalobkyně, hlavní líčení bylo skončeno ve 14.31 hod. Obhájce učinil vyjádření obžalovaných M. [REDAKCE] P. [REDAKCE] a žalobkyně k odvolání státního zástupce ze dne 8. 6. 2015. Podle protokolu o veřejném zasedání dne 15. 6. 2015 před Krajským soudem v Ostravě. Zahájeno v 8.15 hod., byl účasten obhájce žalobkyně, veřejné zasedání bylo skončeno v 10.20 hod. Podle protokolu o veřejném zasedání ze dne 21. 7. 2015 v 8.30 hod., kterého se účastnil obhájce žalobkyně, veřejné zasedání bylo ukončeno v 9.40 hod. Ze zápisu o osobních poradách s klientem přesahujících 1 hodinu ze dne 18. 1. 2016 plyne, že mezi zástupcem žalobkyně a žalobkyní proběhly porady, přesahující 1 hodinu v níže uvedených dnech, a to: 4. 9. 2013, 27. 1. 2014, 4. 2. 2014, 6. 2. 2014, 14. 3. 2014, 4. 4. 2014, 2. 6. 2014, 21. 7. 2014, 10. 10. 2014 a 16. 10. 2014.
6. Ohledně úhrady nákladů obhajoby soud zjistil, že faktura – daňový doklad č. [REDAKCE] byla vystavená panu M. [REDAKCE] na částku 1.936,00 Kč ze dne 17. 12. 2014, včetně přílohy – výkazu práce za měsíc listopad 2014. Podle výpisu z účtu Ing. M. [REDAKCE] byla provedena platba 1.936,00

Kč dne 29. 12. 2014. Dle daňového dokladu č. [REDACTED] na částku 145.520,- Kč, byl tento vystavený panu M [REDACTED] dne 24. 7. 2015, včetně přílohy – výkazu práce, za měsíc červen 2015. Dle kopie z výpisu z účtu byla dne 10. 8. 2015 zaplacená částka 145.520,00 Kč. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] ze dne 13. 5. 2013, na částku 19.965,00 Kč, byla tato vystavená panu M [REDACTED] za poskytnuté služby v měsíci dubnu 2013, včetně přehledu. Dle výpisu z účtu pana M [REDACTED] plyne, že dne 28. 5. 2013 bylo zaplaceno 19.965,00 Kč. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] na částku 10.648,00 Kč, byla tato vystavená panu M [REDACTED] dne 10. 6. 2013. Dle výpisu z účtu Ing. M [REDACTED] plyne, že dne 3. 2. 2014 byla zaplacená částka ve prospěch advokátní kanceláře ve výši 9.584,00 Kč. Z výpisu z účtu pana M [REDACTED] plyne, že dne 25. 6. 2013 byla zaplacená částka 1.064,00 Kč za advokátní služby. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] na částku 23.958,00 Kč ze dne 8. 7. 2013, byla tato vystavená panu M [REDACTED] za služby v červnu 2013. Z výpisu z účtu plyne, že dne 29. 7. 2013 byla zaplacená panem M [REDACTED] částka 23.958,00 Kč. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] na částku 6.555,00 Kč, ze dne 11. 12. 2013, byla tato vystavená panu M [REDACTED] včetně specifikace právních služeb. Z výpisu z účtu Ing. M [REDACTED] plyne, že dne 16. 12. 2013 byla provedena platba ve prospěch advokátní kanceláře ve výši 6.655,00 Kč. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] byla tato vystavená panu M [REDACTED] dne 9. 1. 2014 za právní služby v prosinci 2014, na částku 2.662,00 Kč, včetně specifikace právních služeb. Z výpisu z účtu plyne, že dne 28. 1. 2014 byla provedena platba ve výši 2.662,00 Kč. Z faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] na částku 10.648,00 Kč plyne, že tato byla vystavena Ing. M [REDACTED] za právní služby poskytnuté v lednu 2014, včetně specifikace právních služeb. Dle výpisu z účtu byla dne 24. 2. 2014 provedena platba ve výši 10.648,00 Kč. Z faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] ze dne 7. 3. 2014 na částku 23.958,00 Kč plyne, že tato byla vystavena Ing. M [REDACTED] za právní služby poskytnuté v měsíci únoru 2014, včetně specifikace služeb. Podle kopie platby ze dne 24. 3. 2014 ve výši 23.958,00 Kč byla tohoto dne tato provedena Ing. M [REDACTED]. Dle faktury č. [REDACTED] ze dne 8. 4. 2014, byla tato vystavená panu M [REDACTED] na částku 17.303,00 Kč, včetně specifikace právních služeb a dle kopie transakce ze dne 29. 4. 2014 bylo tohoto dne uhrazeno 17.303,00 Kč. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED], vystavená panu M [REDACTED] dne 12. 5. 2014 na částku 22.760,10 Kč, včetně specifikace právních služeb za duben 2014. Podle kopie platby ze dne 9. 6. 2014 byla uhrazena částka 22.760,10 Kč. Z faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] na částku 5.324,00 Kč za právní služby v měsíci květnu 2014, byla tato vystavená panu M [REDACTED] dne 4. 6. 2014, včetně specifikace právních služeb a dle kopie historie transakcí dne 7. 7. 2014 byla panem M [REDACTED] provedena úhrada za advokátní služby ve výši 5.324,00 Kč. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] ze dne 8. 7. 2014, na částku 26.620,00 Kč, byla tato vystavená panu M [REDACTED] za služby v červnu 2014, včetně specifikace právních služeb. Dle kopie platby ze dne 15. 8. 2014 bylo tohoto dne zaplaceno za právní služby Ing. M [REDACTED] 26.620,00 Kč. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] resp. kopie, ze dne 14. 9. 2014, byla tato vystavena odběrateli Ing. M [REDACTED] M [REDACTED] na částku 968,00 Kč za právní služby za srpen 2014. Dle výpisu z účtu pana M [REDACTED] plyne, že dne 7. 10. 2014 byla zaplacená částka 968,00 Kč. Dle faktury – daňového dokladu č. [REDACTED] na částku 24.200,00 Kč, byla tato vystavena panu M [REDACTED] za právní služby za říjen 2014, ze dne 19. 11. 2014. Z výpisu z účtu pana M [REDACTED] plyne, že byla zaplacená dne 28. 11. 2014 částka 24.200,00 Kč. Podle dohody o uznání dluhu ze dne 8. 6. 2016 žalobkyně uznala, že dluží Ing. M [REDACTED] částku celkem ve výši 52.635,- Kč, a to dle dohody o společném zastoupení ze dne 15. 8. 2013, jedná se o dluh vzniklý z uhrazení odměny a paušálních náhrad hotových výdajů za 29 úkonů právní služby po 1.500,- Kč snížených o 20 % dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu a za 29 paušálních náhrad hotových výdajů plus 21 % DPH. Tuto částku se žalobkyně zavázala zaplatit do 31. 12. 2016. Podle dodatku č. 1 k uznání dluhu se žalobkyně zavázala tuto částku zaplatit do 31. 12. 2018. Podle dohody o společném právním zastoupení byla tato uzavřena dne 15. 8. 2013 mezi

Ing. M. [redacted] a žalobkyní za účelem společného právního zastoupení v trestní věci zahájené usnesením Policie ČR ze dne 16. 1. 2013, č.j. [redacted].

7. Ohledně medializace trestního řízení soud provedl následující dokazování. Z výpisu z webových stránek [redacted] ohledně regionálního zpravodajství dne [redacted], bylo trestní stíhání zmíněno v reportáži. Dle článku ze serveru [redacted] ze dne [redacted] s titulkem: [redacted]. Článek obsahuje i fotografii, na níž je zachycena, vedle dalších bývalých členů rady obce, i žalobkyně. Dle kopie článku webových stránek deníku [redacted] ze dne [redacted] s titulkem: [redacted], pokračování článku, je uvedeno, že obdobná kauza se odehrála i v [redacted]. Článek ze stejného deníku [redacted] s titulkem: [redacted], včetně jeho pokračování s titulkem: [redacted]. Trestní kauza byla zmíněna v článku ze serveru [redacted] ze dne [redacted] s titulkem: [redacted]. Dále v článku ze serveru [redacted] ze dne [redacted] s titulkem: [redacted], který se tedy týká bývalého starosty [redacted] pana M. [redacted] M. [redacted]. Stejný článek byl na webu [redacted], s totožným titulkem ze dne [redacted]. Z článku ze serveru [redacted] ze dne [redacted] s titulkem: [redacted], z článku ze serveru [redacted] ze dne [redacted] s titulkem: [redacted]. Který se týká primární kauzy na [redacted] a rovněž je zde zmíněn i bývalý starosta obce [redacted] M. [redacted] M. [redacted] ze scanu z webové stránky [redacted] kdy v [redacted] dne [redacted] byla odvysílána reportáž: [redacted] z článku ze serveru [redacted] ohledně pana T. [redacted] K. [redacted] s titulkem: [redacted], z článku na serveru [redacted] ze dne [redacted], resp. sloupek nazván: [redacted], z článku ze serveru [redacted] ze dne [redacted] ze stránek [redacted] kde je uvedeno mezi články rovněž: [redacted]. Dále článek ze serveru [redacted] ze dne [redacted] s titulkem: [redacted] z dopisu pana ing. M. [redacted], určeného poslanecké sněmovně, z článku ze serveru [redacted] ze dne [redacted] s titulkem [redacted] z článku ze dne [redacted] z článku ze serveru [redacted] ze dne [redacted] s titulkem: [redacted]. Jedná se o rozhovor se starostou obce M. [redacted] M. [redacted] z článku ze stejného serveru ze dne [redacted] s titulkem: [redacted], z kopie článku lokálního zpravodaje s titulkem [redacted] psaný panem M. [redacted] M. [redacted] starostou [redacted] soud zjistil, že v těchto médiích a v těchto dnech bylo zmíněno trestní řízení, primárně se zájem médií soustředil na bývalého starostu obce [redacted] Ing. M. [redacted] M. [redacted] který s médii aktivně komunikoval, žalobkyně nebyla jmenovitě zmiňována, vyjma jednoho případu, ale pouze coby členka bývalé rady obce.

8. Dle [redacted] Z výpisu z webových stránek obce [redacted] Dle kandidátní listiny pro obci [redacted] ze dne [redacted] uveřejněné na webovém serveru v roce [redacted]

██████████ žalobkyně kandidovala ve volbách do zastupitelstva obce. Dle výsledků voleb do zastupitelstva obce ██████████ uveřejněných na webovém serveru obce ██████████ které se konaly dne ██████████ plyne, že ve volbách se na ██████████ místě umístila žalobkyně. V roce ██████████, podle výsledků voleb do zastupitelstva obce, se žalobkyně umístila na ██████████ místě. Dle uplatnění nároku u žalované ze dne 19. 1. 2016 a potvrzení Ministerstva spravedlnosti ze dne 22. 1. 2016, bylo Ministerstvu spravedlnosti dne 19. 1. 2016 doručeno předběžné uplatnění nároku žalobkyně. Z účastnického výslechu žalobkyně soud zjistil, že žalobkyně dostávala dotazy ohledně trestního stíhání ██████████, což vyplynulo rovněž z výslechu svědkyně Mgr. D. ██████████ S. ██████████ kamarádky a kolegyně žalobkyně, soud rovněž zjistil, že nedošlo ke konkrétním sporům nebo útokům na žalobkyni kvůli trestnímu stíhání, případně k rozpadu kolegiálních a kamarádských vztahů na pracovišti a v obci, z výslechu svědků Ing. M. ██████████ J. ██████████ Z. ██████████ a J. ██████████ P. ██████████ soud zjistil, že se bývalí členové rady obce vzájemně podporovali. Z výslechu svědka npr. R. ██████████ B. ██████████, vrchního inspektora PČR-KŘP Moravskoslezského kraje, územního odboru ██████████ a Mgr. I. ██████████ H. ██████████ dozorujícího státního zástupce, soud zjistil, že policejní vyšetřování a trestní stíhání probíhalo standardním způsobem, orgány činné v trestním řízení aktivně neinformovaly média v této věci.

9. Pro nadbytečnost soud v odůvodnění rozsudku nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z těch provedených důkazů, o něž rozhodnutí o věci samé posléze neopřel.
10. Na základě provedeného dokazování má soud prokázán následující skutkový stav: Proti žalobkyni bylo zahájeno trestní stíhání, žalobkyně byla následně obžaloby zproštěna. Žalobkyně byla v rámci trestního stíhání zastoupena JUDr. Petrem Zajícem, LL.M., Ph.D., společně s Ing. M. ██████████ M. ██████████ s tím, že Ing. M. ██████████ zaplatil obhájci celkem 343.035,- Kč. Žalobkyně uznala co do důvodu a do výše dluh vůči Ing. M. ██████████ ve výši 52.635,- Kč, a to dle dohody o společném zastoupení ze dne 15. 8. 2013, jedná se o dluh vzniklý z uhrazení odměny a paušálních náhrad hotových výdajů za 29 úkonů právní služby po 1.500,- Kč snížených o 20 % dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu a za 29 paušálních náhrad hotových výdajů plus 21 % DPH. Žalobkyně uplatnila u žalované nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy dne 19. 1. 2016 žalovaná shledala nárok důvodným co do nemajetkové újmy žalobkyně z trestního stíhání, která byla kompenzována omluvou. Žalovaná sporovala vznik škody na straně žalobkyně, když tato neuhradila odměnu za zastoupení obhájci. Soud má ohledně provedených úkonů a průběhu řízení za prokázaný skutkový stav ve shodě s obsahem spisu Okresního soudu ve Frýdku-Místku, sp. zn. ██████████
11. Zjištěný skutkový stav soud posoudil podle následujících zákonných ustanovení. Podle ust. § 1 zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle § 8 odst. 1 zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle § 8 odst. 2 zákona byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku. Podle ust. § 12 odst. 1 písm. b) zákona právo na náhradu škody nemá ten, kdo

byl zproštěn obžaloby nebo bylo proti němu trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu byla udělena milost anebo že trestný čin byl amnestován. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z."). Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. Podle § 31 odst. 1 tohoto zákona náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Dle odst. 2 tamtéž náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Dle odst. 3 tamtéž náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle § 2894 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, účinného od 1. 1. 2014, povinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění (škody). Podle § 2952 zákona č. 89/2012 Sb., hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.

12. Podle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve spojení s § 10 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu, činí odměna za jeden úkon právní služby při obhajobě pro trestný čin přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zák. a dále přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zák. k § 220 odst. 1 tr. zák., částku 1.500,- Kč. Podle § 12 odst. 4 vyhlášky jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20 %.
13. Dle doktríny i konstantní judikatury je nárok na náhradu škody způsobené zahájením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsouzením, specifickým případem nároku na náhradu škody nezákonným rozhodnutím. Uvedené právo nemá pouze ten, kdo si obvinění zavinil sám a ten, kdo byl obžaloby zproštěn nebo proti němuž bylo trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu byla udělena milost nebo že trestný čin byl amnestován. V předmětném řízení je prokázáno, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, resp. nezákonných rozhodnutí, a to usnesením o zahájení trestního stíhání ze dne 16. 1. 2013. Dále se tedy soud zabýval dalšími podmínkami odpovědnosti státu za škodu, a to vznikem a výší škody, resp. nemajetkové újmy, a příčinnou souvislostí.
14. Ohledně nároku na náhradu škody soud uvádí, že s účinností nového občanského zákoníku, který je třeba na danou věc použít, když uznání dluhu bylo žalobkyní učiněno v době jeho účinnosti, je škoda definována jako újma na jmění (§ 2894 odst. 1 NOZ), čímž se rozumí jak faktické snížení majetku poškozeného (aktiv), tak vznik dluhů (pasiv) na straně poškozeného.

Poškozený tak nově může žádat o náhradu škody již okamžikem, kdy mu v důsledku jednání škůdce vznikne dluh (§ 2952 NOZ věta druhá), tedy nejen před faktickým zaplacením dluhu a snížením majetku poškozeného, ale i před splatností vzniklého dluhu. Rozhodují pro vznik nároku na náhradu škody je tedy pouze vznik dluhu. Soud tedy přezkoumal náhradu nákladů na obhajobu žalobkyně ohledně úkonů v trestním řízení následovně:

- 04.09.2013 převzetí a příprava obhajoby na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb – přiznáno 1.200,- Kč za úkon
- 27.01.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu – přiznáno 1.200,- Kč za úkon
- 04.02.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu – náhrada nákladů nebyla přiznána s ohledem na další poradu dne 6. 2. 2014, když nebylo splněno kritérium účelnosti dle § 31 odst. 1 zákona
- 06.02.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu – přiznáno 1.200,- Kč za úkon, porada byla účelná s ohledem na nadcházející hlavní líčení
- 07.02.2014 účast na hlavním líčení, 08.53-11.00 hod. - 2 úkony - přiznáno 2 x 1.200,- Kč za dva úkony
- 14.03.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu - náhrada nákladů nebyla přiznána, když nebylo splněno kritérium účelnosti dle § 31 odst. 1 zákona, porada nepředcházela hlavnímu líčení nebo písemnému podání
- 04.04.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu - přiznáno 1.200,- Kč za úkon
- 04.04.2014 účast na hlavním líčení, 08.46-13.25 hod. - 3 úkony - přiznáno 3 x 1.200,- Kč za tři úkony
- 02.06.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu - přiznáno 1.200,- Kč za úkon
- 05.06.2014 účast na hlavním líčení, 08.45-13.27 hod. - 3 úkony - přiznáno 3 x 1.200,- Kč za tři úkony
- 21.07.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu - přiznáno 1.200,- Kč za úkon
- 25.07.2014 účast na hlavním líčení, 08.45-13.06 – 3 úkony - přiznáno 3 x 1.200,- Kč za tři úkony
- 10.10.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu - náhrada nákladů nebyla přiznána, když nebylo splněno kritérium účelnosti dle § 31 odst. 1 zákona, porada nepředcházela hlavnímu líčení nebo písemnému podání a před dalším hlavním líčením byla provedena další jiná porada
- 10.10.2014 písemné podání nebo návrh ve věci samé - náhrada nákladů nebyla přiznána, když nebylo splněno kritérium účelnosti dle § 31 odst. 1 zákona, jedná se o úkon zpracování závěrečného návrhu, tento mohl být učiněn u hlavního líčení
- 16.10.2014 další porada s klientem přesahující jednu hodinu – přiznáno 1.200,- Kč za úkon
- 17.10.2014 účast na hlavním líčení, 08.40-11.12 hod. - 2 úkony - přiznáno 2 x 1.200,- Kč za dva úkony
- 20.11.2014 účast na hlavním líčení, 12.38-14.31 hod. - 1 úkon - přiznáno 1.200,- Kč za úkon
- 09.06.2015 písemné podání nebo návrh ve věci samé – vyjádření k odvolání státního zástupce- - náhrada nákladů nebyla přiznána, když nebylo splněno kritérium účelnosti dle § 31 odst. 1 zákona, jedná se o úkon, který mohl být učiněn u hlavního líčení
- 15.06.2015 účast na veřejném zasedání u odvolacího soudu - přiznáno 1.200,- Kč za úkon
- 21.07.2015 účast na veřejném zasedání u odvolacího soudu - přiznáno 1.200,- Kč za úkon

15. S ohledem na uvedené soud vyhověl žalobě ohledně nároku na náhradu škody co do částky 41.475,- Kč, spočívající v náhradě nákladů za 23 úkonů ve výši 1.200,- Kč za jeden úkon, 23 x režijním paušálu ve výši 300,- Kč a náhrady 21 % DPH ve výši 7.245,- Kč (výrok III. rozsudku). Ve zbytku žalobu ohledně nároku na náhradu škody jako nedůvodnou zamítl (výrok IV. rozsudku). Ohledně zákonných úroků z prodlení viz níže k odůvodnění nároku na nemajetkovou újmu. Soud přitom rozhodl o 15 denní lhůtě k plnění v souladu s § 160 odst. 1 věta za středníkem s ohledem na specifika plnění ze státního rozpočtu. K nároku na náhradu škody, žalobkyně prokázala, že jí vznikla škoda spočívající v nákladech na obhajobu, když soud podotýká, že podle současné platné právní úpravy, § 2953 věta druhá občanského zákoníku, spočívá škoda i ve vzniku dluhu.
16. K nároku na odškodnění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím soud uvádí následující. Co se povahy trestní věci týče, žalobkyně byla obviněna ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 220 odst. 1 trestního zákoníku. Žalobkyně byla stíhána pro skutek, který spočíval v tom, že jako členka rady obce svým rozhodnutím mohla způsobit škodu obci ve výši 25.200,- Kč. Obecně lze říci, že úroveň společenského odsudku pojící se skutkem, je velmi nízká. Žalobkyně nebyla stíhána vazebně, trestní stíhání bylo medializováno, ale zájem médií nesměřoval primárně k žalobkyni (viz níže). K délce trestního stíhání soud uvádí, že trestní stíhání žalobkyně trvalo od 16. 1. 2013 do 21. 7. 2015, tedy celkem 2,5 roku, což není extrémně dlouhá doba, žalobkyně nebyla žádným nepravomocným rozhodnutím shledána vinnou. Ohledně dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry žalobkyně soud dospěl k závěru, že trestní stíhání nemělo zásadní dopad do osobnostní sféry žalobkyně. Trestní stíhání se nijak neprojevalo ve volebním úspěchu žalobkyně, ze skutečnosti, že žalobkyně oproti volbám před zahájením trestního stíhání, kdy se umístila na [redacted] místě, skončila v následujícím volebním období na místě [redacted] nelze usuzovat na volební neúspěch, dle názoru soudu se jedná o srovnatelné výsledky, kdy se žalobkyně i přes trestní stíhání opět stala zastupitelkou obce. Trestní stíhání se nepromítlo do pracovního života žalobkyně, neboť žalobkyně i přes trestní stíhání stále zůstala [redacted]. Nicméně s ohledem na to, že délka trestního stíhání nebyla zanedbatelná, soud uzavřel, že je na místě odškodnit nárok žalobkyně finančně a poskytnutá omluva není dostatečnou kompenzací újmy. K výši odškodnění soud uvádí, že provedl srovnání s případem vedeným u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 30Cdo 2813/2011, řízení bylo vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. 15C 232/2010, v němž bylo poškozenému přiznáno finanční odškodnění nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním celkem ve výši 150.000,- Kč, resp. nezákonným rozhodnutím, přičemž dospěl k následujícím závěrům. V předmětném jiném trestním řízení žalobci hrozil souhrnný trest odnětí svobody nejvýše 3 roky, byla prokázána široká medializace případu a rovněž zásah do rodinného života žalobce, když došlo k rozpadu manželství žalobce. Žalobkyni hrozil trest odnětí svobody v délce 1 – 5 let, byla stíhána za obdobnou trestnou činnost, ale rozsah škody, která mohla být způsobena, činil 25.200,- Kč, reálně žalobkyni, jakožto osobě trestně bezúhonné, trest odnětí svobody nehrozil, jak bylo v řízení i prokázáno, trestní věc nebyla veřejností negativně vnímána, což plyne z volebních výsledků žalobkyně. Spolu se žalobkyní byli stíháni i další bývalí členové obecní rady a starosta a došlo tak ke sdílení nemajetkové újmy, zájem médií pak nesměřoval primárně k žalobkyni, ale k obecní radě jako celku a zejména ke starostovi. Z dokazování, zejména svědeckých výpovědí, pak vyplynulo, že poškození se podporují i rámci tohoto odškodňovacího řízení. V řízení naopak výsledkem Mgr. H. [redacted] a npr. B. [redacted] nebylo prokázáno, že by orgány činné v trestním řízení postupovaly svévolně. Ze všech těchto důvodů soud přistoupil ke snížení peněžního zadostiučinění oproti srovnávanému případu, a to celkově o 50 %, když v případě žalobkyně oproti srovnávanému případu nebyla prokázána

medializace osoby poškozené (-25 %), nebyl prokázán dopad do rodinného života oproti prokázanému rozpadu manželství jiného poškozeného (-25%), důvodným proto soud shledal odškodnění žalobkyně částkou 75.000,- Kč, a to včetně zákonných úroků z prodlení od 20. 7. 2016, když nárok byl předběžně uplatněn u žalované dne 19. 1. 2016, 6 měsíční lhůta pro projednání uplynula dne 19. 7. 2016, ode dne následujícího (20. 7. 2016) má tedy žalobkyně nárok na úroky z prodlení (výrok V. rozsudku). Ve zbytku soud žalobu v části požadující odškodnění nemajetkové újmy a zaplacení zákonných úroků z prodlení od 21. 1. 2016 jako nedůvodnou zamítl (výrok VI. rozsudku).

17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 2 o. s. ř. a podle § 146 odst. 2 o.s.ř., dle kterého jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Žalobkyně byl celkem ve věci úspěšná ohledně škody 41.745,- Kč (80 %) a neúspěšná co do 10.890,- Kč (9.075,- Kč + 1.815,- Kč, v této části žalobkyně zavinila zastavení řízení), tj. 20 % a plně úspěšná v nároku na náhradu nemajetkové újmy (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 3223/2013 ze dne 10. 2. 2015). Žalobkyně tedy byla ve věci úspěšná celkem v rozsahu 90 %, když nárok na náhradu škody představuje 50 % z celkového nároku a nárok na nemajetkovou újmu 50 %, u náhrady škody po tomto přepočtení tedy byla neúspěšná s ohledem na celý předmět řízení co do 10 %. Po odečtení neúspěchu od úspěchu ve věci má žalobkyně nárok na náhradu nákladů řízení v rozsahu 80 %.
18. Výše nákladů je tvořena dále odměnou advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu za 7 úkonů právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení, podání žaloby a účasti na jednání dne 5. 4. 2017, 2. 10. 2017, 5. 2. 2018, 14. 5. 2018 a 7. 1. 2019 a na vyhlášení rozsudku dne 11. 1. 2019 ve výši 1/2, a dále za porady se žalobkyní dne 4. 4. 2017, 26. 9. 2017, 31. 1. 2018, 11. 5. 2018 a 4. 1. 2019, celkem 12,5 úkonu, z tarifní hodnoty 52.635,- Kč ve výši 3.220,- Kč za úkon a z tarifní hodnoty 50.550,- Kč ve výši 3.140,- Kč za úkon po 3. 5. 2017, plus podle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100,- Kč za jeden úkon z tarifní hodnoty 50.000,- Kč podle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky, tj. celkem ve výši 6.320,- Kč za úkon a 6.240,- Kč za úkon po 3. 5. 2017, dále 13 x paušální náhrada hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 3 vyhlášky ve výši 300,- Kč, cestovné ze sídla zástupce žalobkyně ve [REDAKCE] na jednání u zdejšího soudu a zpět podle § 13 odst. 4 vyhlášky, 6 x 758 km, osobním automobilem Volkswagen Touran, RZ [REDAKCE] na motorovou naftu s průměrnou spotřebou 5,3l na 100km, ve výši 6 x 4.104,- Kč, náhrada za promeškaný čas podle § 14 vyhlášky za 6 x 14,5 půlhodin, když cesta z [REDAKCE] do Prahy a zpět trvá asi 7,5 hod hodinu, tj. 8.700,- Kč a náhrada 21 % DPH podle § 14a vyhlášky, ve výši 24.048,- Kč. Celková částka 138.562,- Kč pak byla pokrácena na 80 %, soud tedy přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů ve výši 110.850,- Kč. Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení za úkon doplnění žalobních tvrzení ze dne 3. 5. 2017, neboť obsah tohoto podání měl být již součástí žalobního návrhu, nejedná se tedy o účelné náklady ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř., ze stejného důvodu nebyla přiznána náhrada nákladů řízení za závěrečný návrh žalobkyně.
19. Soud rozhodl rovněž o nákladech řízení státu podle § 148 odst. 1 o.s.ř. Náklady řízení státu jsou tvořeny svědečným ve výši 1.153,- Kč dle usnesení ze dne 5. 2. 2019, č.j. 18C 183/2016-445, ve výši 4.172,- Kč podle usnesení ze dne 31. 12. 2018, č.j. 18C 183/2016-398, ve výši 538,- Kč podle usnesení ze dne 14. 8. 2018, č.j. 18C 183/2016-387, celkem 5.863,- Kč. Na těchto nákladech se má podílet žalobkyně v rozsahu 20 % s ohledem na poměr úspěchu a neúspěchu ve věci, tedy co do 1.173,- Kč a žalovaná co do 80 %, tedy 4.690,- Kč, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku VIII. a XI. tohoto rozsudku.

Poučení: Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Nesplní-li povinná dobrovolně, co je jí uloženo tímto rozsudkem, může oprávněná podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

V Praze dne 11. ledna 2019

Mgr. Marcela Zbořilová, v. r.
soudkyně